

Arrest

nr. 38 810 van 16 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VOETS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 6 november 2008 het Rijk binnen en diende op 7 november 2008 een asielaanvraag in. Op 20 november 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Ceel Berde en te behoren tot de minderheidsclan Ashraf.

U werd in 1975 geboren te Afgooye en verhuisde op 7-jarige leeftijd naar Ceel Berde. In 1994 huwde u te Ceel Berde. In juli 2008 verbleef u in Ethiopië nadat u tijdens de oorlog verwond geraakte. U liep naar buiten toen u schoten hoorde. U werd bij een vuurgevecht getroffen door een kogel. U viel bewusteloos. U kwam terug bij bewustzijn op weg naar het ziekenhuis in Adari (Harar), Ethiopië. U werd

er geopereerd en verbleef ongeveer een maand voor verzorging in het ziekenhuis. Drie dagen na uw ontslag werd u door de Ethiopiërs gearresteerd. U werd naar uw documenten gevraagd, die u niet had. U diende hen uw clan en de clan van uw man te zeggen. Ze vroegen naar de activiteiten van uw man en waar hij was. Ze vroegen of uw man lid was van de gewapende oppositie Ogaden National Liberation Front (ONLF). U antwoordde dat u niet in staat was om dit te weten. U zei dat u een nomade was en dat u niets te maken had met wat ze u vroegen. U werd 6 dagen opgesloten. U werd er bedreigd en verkracht. U werd na 6 dagen in een voertuig gezet en overhandigd aan een groep van gewapende Somaliërs. U werd een week vastgehouden door de Somaliërs. U vertelde uw situatie aan Abdi, één van de Somaliërs die u bewaakte. Hij behoorde tot dezelfde clan als uw man en u vroeg hem hoe u kon terugkeren. 's Nachts kwam de man terug en jullie gingen samen weg. De man bracht u naar uw huis in Ceel Blerde. Terug in uw regio, u vond uw zieke zoon Bilal en de vader van uw man. De andere familieleden waren gevlucht. Uw grootvader raadde u aan om Bilal ergens veiliger te brengen. U vluchtte op 21 september 2009 met uw zoon via Adari (Harar) naar Addis Abbeba, Ethiopië. U verbleef een maand in Addis Abbeba. U hebt Ethiopië verlaten en op 7 november 2008 in België asiel gevraagd. Uw zoon Bilal verblijft samen met u in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt.

U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste blijkt uw geografische kennis over uw woonplaats Ceel Berde (of El Barde) bijzonder beperkt. Tijdens uw gehoren voor het Commissariaat-generaal verklaarde u namelijk dat u op 7-jarige leeftijd verhuisde naar Ceel Berde (2de gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 12 oktober 2009, p. 3) en er steeds woonde (2de gehoor, p. 3) tot u het land verliet (eerste gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 3 juni 2009, p. 2). U voegde er aan toe dat Ceel Berde uw woongebied was (1ste gehoor, p. 2), dat u tot een familie van veefokkers behoorde (2de gehoor, p. 3) en dat uw echtgenoot overdag de dieren meenam naar graslanden en waterpunten in de buurt (2de gehoor, p. 7) en er een nomadische levensstijl op na hield (2de gehoor, p. 6). Het is dan ook merkwaardig dat wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg of u namen van dorpen kon opnoemen die zich dicht bij uw woonplaats situeren (1ste gehoor, p. 4 en 2de gehoor, p. 5) u enkel Wajub (1ste gehoor, p. 4 en 2de gehoor, p. 5), Rabdhuur (1ste gehoor, p. 4 en 2de gehoor, p. 5) en Yeed (1ste gehoor, p. 4 en 2de gehoor, p. 5) bij naam kon noemen en wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg "kent u meer plaatsnamen" (2de gehoor, p. 6) u ontkennend antwoordde (1ste gehoor, p. 4 en 2de gehoor, p. 6). Het is dan ook uiterst bevreemdend dat u verklaarde volgende door de interviewer van het Commissariaat-generaal opgesomde namen niet te kennen: Ceel Ballei (2de gehoor, p. 8), Ceel Caboq (2de gehoor, p. 9), Ceel Tegavei (2de gehoor, p. 9), Shimbiro (2de gehoor, p. 9), Far Fima (2de gehoor, p. 9), Moro Uanaile (2de gehoor, p. 9), Gudoqor (2de gehoor, p. 9), Morogavi (2de gehoor, p. 10), Dharilgada (2de gehoor, p. 9), Dhanful (2de gehoor, p. 9), Tubooy (2de gehoor, p. 9), Faarax (2de gehoor, p. 9), Ceel Garas (2de gehoor, p. 10), Dhursheen (2de gehoor, p. 9), Waney (2de gehoor, p. 9), Ofidow (2de gehoor, p. 10), lilay (2de gehoor, p. 10) El Agable (2de gehoor, p. 10), Balli Bulhan (2de gehoor, p. 10), El Candar (2de gehoor, p. 10), El Cabog (2de gehoor, p. 10), Gheider Moro Mererti (2de gehoor, p. 10), Ted Ceidaar Dabole (2de gehoor, p. 10) en Madax Waraabe (2de gehoor, p. 10) hoewel het allen dorpen zijn die zich in de buurt van Ceel Berde bevinden (zie informatie in administratief dossier) en waarvan velen zich aanzienlijk dichtersituëren bij Ceel Berde dan de eerder door u opgenoemde 3 plaatsnamen (zie informatie in administratief dossier). Voorts verklaarde u dat u dat u ongeveer 1 uur diende te reizen van uw woonplaats naar tot het stadscentrum van Ceel Berde (2de gehoor, p. 2-3) en dat uw exacte woonplaats zich tussen Ceel Berde en Huddur (of Xudur) bevindt (2de gehoor, p. 2 en 7). Het is dan ook merkwaardig dat u verklaarde geen enkele plaatsnaam tussen Ceel Berde en Huddur te kunnen benoemen (2de gehoor, p. 10). Voorts beweerde u verkeerdelijk dat Huddur tussen uw woonplaats en de dorpen Wajub en Yeed gelegen is (2de gehoor, p. 6) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat dit geenszins het geval is (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast kan nog gezegd worden dat ook uw algemene geografische kennis over Somalië te wensen overlaat. Zo verklaarde u dat er rivieren stromen

door Somalië doch dat u de namen er niet van kent (2de gehoor, p. 7) en kon u naast de hoger door u opgenoemde plaatsnamen (cf. supra) slechts 2 steden in Somalië bij naam noemen (1ste gehoor, p. 4 en 2de gehoor, p. 7).

Ten tweede blijkt uw kennis over de bezetting van uw woonplaats Ceel Berde tijdens de burgeroorlog in het bijzonder en de oorlogssituatie in Somalië in het algemeen bijzonder beperkt.

Zo verklaarde u niet te weten wie Ceel Berde controleerde sinds de uitbraak van de burgeroorlog (2de gehoor, p. 8 en 1ste gehoor, p. 5), verklaarde u geen facties te kunnen benoemen die Ceel Berde controleerden gedurende de oorlog (2de gehoor, p. 8), verklaarde u geen groeperingen te kunnen benoemen die Ceel Berde controleerden gedurende de oorlog (2de gehoor, p. 8), verklaarde u geen krijgsheren te kunnen benoemen die Ceel Berde controleerden gedurende de oorlog (2de gehoor, p. 8), verklaarde u niet te weten wie de lokale leider was in Ceel Berde (1ste gehoor, p. 5) en verklaarde u niet te weten welke clans Ceel Berde controleerden gedurende de burgeroorlog (2de gehoor, p. 8). Vervolgens beweerde u dat geen enkele clan, krijgshere of factie uw woonplaats controleerde sinds de uitbraak van de oorlog (2de gehoor, p. 8) hetgeen weinig waarschijnlijk is gezien de Somalische context. Daarenboven kon u in het algemeen geen enkele krijgshere in Somalië bij naam noemen (2de gehoor, p. 8), noch kon u facties (2de gehoor, p. 8) of rebellengroepen uit Somalië bij naam noemen (2de gehoor, p. 8). U verklaarde tevens dat u ooit hoorde van Al-Shabaab (2de gehoor, p. 8), doch u voegde er aan toe niet te weten wat ze precies zijn (2de gehoor, p. 8) hetgeen toch uiterst merkwaardig is. Tot slot verklaarde u dat toen u Somalië verliet Somali's tegen elkaar vochten in de regio van Ceel Berde (2de gehoor, p. 11) doch u kon niet toelichten welke Somali's dan precies tegen elkaar vochten (2de gehoor, p. 11) of welke groepen precies vochten met elkaar (1ste gehoor, p. 5).

Ten derde blijkt ook uw kennis over de clans in uw regio en bij uitbreiding het algemene Somalische clansysteem bijzonder beperkt.

Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat Ceel Berde het thuisland is van de clangroep Hawiye (2de gehoor, p. 4) en de Reer Abdile-subclan (< Ogaden < Darod) (2de gehoor, p. 4) en dat zij reeds vóór de oorlog begon in Ceel Berde hun traditioneel woongebied hadden (2de gehoor, p. 4). Het is dan ook merkwaardig dat u verklaarde niet te weten welke clans van Hawiye in Ceel Berde wonen (2de gehoor, p. 4) en er aan toevoegde geen enkele clan van de clangroep Hawiye bij naam te kunnen noemen (2de gehoor, p. 4). Daarnaast is het bevreemdend dat u verklaarde dat geen andere dan de door u opgesomde clans hun thuisland heeft in Ceel Berde (2de gehoor, p. 4) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt nochtans blijkt dat Ceel Berde het thuisland is van – enkel - de clangroep Raxanwein (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens de term "Raxanwein" voorlegde (2de gehoor, p. 8) beweerde u slechts dat deze clangroep aan de kant van Mogadishu woont (2de gehoor, p. 8). U kon voorts geen enkele clan van Raxanwein bij naam noemen (2de gehoor, p. 8). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens de termen "Hadamu" (2de gehoor, p. 8), en "Luway" (2de gehoor, p. 8) voorlegde beweerde u deze termen niet te kennen hetgeen toch merkwaardig is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Luway- en Hadamu-subclans van de clangroep Raxanwein in uw regio hun thuisland hebben (zie informatie in administratief dossier).

Uw onwetendheden ondergraven in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Ceel Berde. Vermits u beweerde tot een nomadenfamilie te behoren, hetgeen per definitie gepaard moet zijn gegaan met frequente interne verplaatsingen rond uw basiswoonplaats Ceel Berde (1ste gehoor, p. 3, 6 en 8 en 2de gehoor p. 6), zou men toch mogen veronderstellen dat u een behoorlijke geografische en etnische kennis van de regio waar u woonde zou bezitten, alsook van de rebellengroepen of facties (alsook hun leiders) die uw regio van oorsprong (afwisselend) controleerden.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gezien uw ontoereikende kennis heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u voorgelegde medisch attesten op uw naam, Mahamud Musa Amina, uitgegeven dd. 3 april 2009 te Virton door Dr. Myriam Scholtes, dd. 13 november 2009 uitgegeven te Arlon door Dr. H. Farghadani en de door u voorgelegde medische attesten op naam van uw zoon, Elmi Ahmed Bilal, uitgegeven dd. 27 februari 2009 te Virton door Dr. Myriam Scholtes, uitgegeven dd. 2 januari 2009 te Bruxelles door Dr. S. Tenoutasse, uitgegeven dd. 5 december 2008 te Bruxelles door Dr. H. Dorchy kan opgemerkt worden dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uw reisweg, identiteit en nationaliteit kan bij gebrek aan geldige documenten ter zake niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept een "Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de Wet van 29 juli 1991 "betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen" in.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar

asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissarisgeneraal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Verzoekster roept de *“Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”* in. Verzoekster meent dat *“Er zijn wel degelijk voldoende elementen op basis waarvan in hoofde van verzoekster kan worden besloten tot het bestaan van (i) een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of (ii) van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekster haar voorgehouden identiteit niet aannemelijk maakt nu haar algemene kennis van Somalië en in het bijzonder de geografische en sociaal-politieke kennis van haar regio, alsook van het Somalisch clansysteem onvoldoende is om haar beweerde nationaliteit te ondersteunen en aldus het ingeroepen asielrelaas evenmin kan gronden.

4.1.1. Volgens verzoekster kan *“niet worden verwacht dat ze een zo uitgebreide geografische, politieke en etnische kennis tentoonspreidt als diegene waarnaar door de Commissaris-generaal tijdens de beide verhoren werd gepocht”* en *“staat de diepgang van de aan verzoekster gestelde vragen over haar Somalische nationaliteit geenszins in verhouding tot haar persoonlijke situatie en achtergrond”* en *“helemaal niet in verhouding met wat kan worden verwacht van iemand met haar sociale afkomst. Anderzijds meent verzoekster dat zij “wel degelijk de feitelijke gegevens [heeft] verschaft die haar Somalische afkomst ondersteunen, ten minste in de mate die van haar kan worden verwacht”* doch dat *“Een deel van de door verzoekster verstrekte informatie wordt in de bestreden beslissing ten onrechte niet vermeld of er wordt minstens onvoldoende belang aan gehecht, zodat ze niet lijkt te steunen op een correcte feitenvinding, een zorgvuldige voorbereiding en een evenwichtige belangenafweging. Bovendien werd de door verzoekster verstrekte informatie in bepaalde gevallen onduidelijk of foutief weergegeven in de gehoorverslagen of de bestreden beslissing”*.

4.2. Verzoekster stelt dat *“Zoals de Commissaris-generaal terecht opmerkt, behoort verzoekster tot een nomadenfamilie. Het feit tot een nomadenstam te behoren, doet echter nog een aantal andere zaken vermoeden dan de loutere veronderstelling dat verzoekster een behoorlijke geografische en etnische kennis van de regio zou dienen te hebben, gelet op de verschillende frequente verplaatsingen waarmee het nomadenbestaan gepaard gaat.”* Verzoekster argumenteert dat *“Als nomade heeft verzoekster immers nooit toegang tot echt onderwijs genoten”* noch *“heeft verzoekster bijgevolg de mogelijkheid gehad om op die basis enige aardrijkskundige, politieke of andere kennis van haar land op te doen. Ook lezen en schrijven heeft verzoekster nooit in haar thuisland kunnen leren”* en dat zij *“als nomade evenmin over de moderne communicatiemiddelen”* beschikte. Verzoekster stelt dat *“Aan de frequente interne verplaatsingen rond verzoeksters woonplaats Elberde, die gepaard zouden moeten gaan met het feit dat verzoekster tot een nomadenfamilie behoort, wordt door verwerende partij een foute invulling verleend. In de eerste plaats heeft verzoekster steeds te kennen gegeven dat de interne verplaatsingen beperkt waren qua actieradius, aangezien de hut van verzoeksters gezin altijd op dezelfde plaats in de buurt van Elberde is blijven staan en het enkel de dieren waren waarmee werd rondgetrokken (...). Deze tochten, waarop de dieren konden grazen en te drinken kregen, duurden immers nooit langer dan een dag of zelfs een halve dag (...). Het is bijgevolg onredelijk om op basis van deze verplaatsingen een uitgebreide geografische kennis van de ruimere omgeving van de woonplaats van verzoekster te vermoeden.”* Verzoekster wijst er verder op dat *“het niet zij was die rondtrok met de dieren, maar haar man en enkele van haar kinderen”* en dat *“wanneer dieren worden rondgeleid om te grazen, dat niet gebeurt in dorpen of grotere plaatsen, maar op stukken ongerepte natuur.”* Verzoekster stelt dat zij *“bleef*

dan ook vrijwel altijd met de rest van de kinderen bij de hut achter” en dat haar verplaatsingen “bleven beperkt tot het halen van drinkwater voor het gezin aan het nabijgelegen waterpunt Las Dhure en een sporadische tocht naar een van de buitenwijken van Elberde, om er wat melk te verkopen en levensmiddelen in te slaan.”

4.2.1. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft terecht gevraagd over de Somalische maatschappij en de Elberde regio en verzoekster aldus de mogelijkheid geboden haar nationaliteit en herkomst aan te tonen nu ze niet in het bezit is of kan zijn van genoegzame identiteitsdocumenten. Verzoekster verwijt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening te houden met haar persoonlijke situatie. Dat verzoekster al dan niet naar school ging, is geheel irrelevant nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens mondeling worden doorgegeven. Zelf al zou verzoekster nooit de omliggende dorpen hebben bezocht dan nog biedt ze een aannemelijke verklaring voor haar onwetendheden aangezien zij hierover hoe dan ook gehoord moet hebben via haar man, kinderen, clangenoten of buurtbewoners. Verzoekster gaat er bovendien aan voorbij dat haar onwetendheden elementaire gegevens uit haar dagelijkse leven en rechtstreekse leefomgeving betreffen, en dat zij helemaal geen doorgedreven scholing of moderne communicatiemiddelen behoeft om hiervan kennis te hebben. Verzoeksters beweerde nomadenbestaan kan haar onwetendheden dan ook geenszins vergoelijken. Verweerder wijst er verder terecht op *“dat verzoekster erin geslaagd is op eigen kracht naar West-Europa te vluchten, wat haar beweerde isolement reeds aanzienlijk relativeert.”*

4.3. Wat haar geografische kennis betreft argumenteert verzoekster dat zij *“de ietwat grotere plaatsen die ruwweg ten zuiden en zuidwesten van Elberde liggen (...) juist omdat het grotere plaatsen zijn”* en dat zij *“kende tevens de naam van de regio waarin verzoekster woonde, de Bakool-regio (...), evenals van de regio’s Lower Juba en Middie Juba (...) en van de waterplaats Las Dhure (...)’.* Ze lokaliseerde Elberde correct aan de grens met Ethiopië (...) en herkende twee van de door de Commissaris-generaal opgesomde plaatsnamen als dorp (...) wat echter niet in de bestreden beslissing wordt vermeld.” Wat betreft de vele plaatsnamen die verzoekster niet kende geeft verzoekster in het verzoekschrift een overzicht van de omliggende dorpen met een *“schatting gemaakt op basis van de schaal die voorkomt op stuk 8”* en besluit dat vele plaatsnamen *“bezwaarlijk “in de buurt” van Elberde [kunnen] worden genoemd”* en *“Het is dan ook helemaal niet “uiterst bevreemdend” dat verzoekster die plaatsen niet kent. (...) Het is bovendien helemaal niet duidelijk waar de woonplaats van verzoekster, een kleine nederzetting die geen aparte benaming heeft en niet op kaarten voorkomt, exact gelegen is. Zeker is wel dat verzoekster niet in Elberde zelf woonde, maar erbuiten, op een afstand van ongeveer een uur wandelen (...) en dat de plaats ergens tussen Hudur en Elberde ligt (...). Daaruit kan worden afgeleid dat de afstanden tot de hierboven opgesomde plaatsnamen mogelijk nog groter zijn, zodat het nog minder waarschijnlijk is dat verzoekster ze zou kennen (...) In de directe gordel ten zuiden en zuidoosten van Elberde, waar de nederzetting van verzoekster zich ergens moet bevinden, blijken zich volgens de voornoemde stukken geen noemenswaardige dorpen te liggen. Dat stemt overeen met de verklaring van verzoekster dat er naar haar weten geen dorpen op de weg naar Hudur liggen.”* Wat betreft het motief *“verkeerdelijk te hebben beweerd” dat Hudur tussen haar woonplaats en de dorpen Wajid (of “Wajub”) en Yeed gelegen is”* argumenteert verzoekster dat zij *“haar onzekerheid hieromtrent te kennen had gegeven door te vermelden dat ze dat slechts had “gehoord”.*

4.4. Uit het administratief dossier blijkt ontegensprekelijk dat verzoeksters kennis van omliggende dorpen quasi nihil is. Dat het relatief verafgelegen plaatsen zou betreffen kan verzoeksters onwetendheid geenszins vergoelijken. Verzoekster bleek zelfs geen passieve kennis te hebben van haar regio, en herkende ter verhoor ook de dorpen niet waarvan het verzoekschrift erkent dat zij zich situeren in de onmiddellijke nabijheid van Ceel Berde. Waar verzoekster opmerkt dat haar exacte woonplaats niet vaststaat maar dat dit op een uur te voet van Ceel Berde was, merkt verweerder terecht op *“dat het bijgevolg maar om een verschil in afstand van ongeveer vijf kilometer kan gaan, en dat verzoekster bovendien te kennen gaf dat zij tussen Ceel Berde en Huddur in woonde, zodat de afstand tussen haar woonplaats en de dorpen waarmee zij werd geconfronteerd eerder kleiner dan groter zou zijn.”* Dat verzoekster bepaalde vragen niet met zekerheid kon beantwoorden kan verzoeksters onwetendheid slechts bevestigen. Verzoekster kende bovendien geen enkele naam van een rivier en slechts twee namen van steden. Verzoeksters absolute onwetendheid klemt temeer gelet op haar voorgehouden nomadenbestaan, wat toelaat te verwachten dat zij over een meer dan basale geografisch kennis beschikt van haar regio. Verzoekers bewering dat slechts haar man en enkele kinderen rondtrokken met de dieren en zij steeds achter bleef in de afgelegen hut is niet ernstig. Verzoekster toont niet aan dat nomadenvrouwen nooit met andere vrouwen samenkomen of dat ze nooit deelnemen aan traditionele feesten en sociale gebeurtenissen. Ofwel is verzoekster nomade wat inhoudt dat, daargelaten of ze zelf de dieren hoedt, ze rondtrekt met dieren naar graasplaatsen die haar familie of clan toekomen, ofwel is ze sedentair. De Raad stelt slechts vast dat verzoekster haar profiel wijzigt naargelang gevraagd wordt en de vastgestelde onwetendheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoekster *post*

factum nog tracht aan te brengen. Overigens toont verzoekster ook ter terechtzitting niet aan bekend te zijn met het vee dat ze beweert te hebben. Zo is niet aannemelijk dat verzoekster niet weet wanneer kamelen hun dieren werpen en ze hierover niets nuttig kan toelichten. Immers van een nomadenvrouw kan minstens verwacht worden dat ze spontaan en vlot over dergelijke zaken kan spreken. Dit is duidelijk niet het geval. Verzoekster toont niet aan nomade te zijn.

4.5. Wat haar *“kennis van de oorlogssituatie”* betreft, wijst verzoekster opnieuw op haar beperkte leefwereld en meent dat *“Het is eveneens niet verwonderlijk dat verzoekster niet op de hoogte is van wie er achtereenvolgens de plak zwaaide in Elberde -de plaats die weliswaar het dichtst in de buurt ligt van de woonplaats van verzoekster, maar waar verzoekster slechts zeer sporadisch en telkens voor beperkte tijd is geweest”*. Verzoekster voert aan dat haar kennis beperkt is tot wat ze *“zelf aan den lijve heeft moeten ondervinden”* doch meent dat *“ook niet redelijkerwijze worden verwacht dat ze meer in detail kan benoemen tot welke groep, factie of clan de woestelingen behoorden. De verschillende vechtende groeperingen zijn immers meestal niet door uiterlijke tekens van elkaar te onderscheiden, laat staan dat verzoekster ze als dusdanig zou herkennen.”* Verzoekster wijst er verder op dat zij *“kende trouwens de namen van Siad Barre, die de laatste “echte” Somalische regering leidde, en Abdullahi Yusuf, die tot einde 2008 in Somalië aan de macht was (...). Ook kon verzoekster de achtergrond schetsen van het conflict tussen de Ethiopiërs en de Ogaden, een conflict waarmee ze zelf rechtstreeks in contact is gekomen.”*

4.5.1. Wat de opmerkingen in het verzoekschrift omtrent verzoeksters *“geweldenaars”* betreft wijst verweerder er terecht op dat *“de bestreden beslissing niet verwijst naar een gebrek aan kennis omtrent haar aanvallers maar omtrent de oorlogssituatie in Ceel Berde en in Somalië in het algemeen”*. Het is inderdaad niet ernstig dat verzoekster geen belangrijke leiders of krijgsheren kon noemen, noch rivaliserende facties en clans, uit haar eigen onmiddellijke omgeving waarmee zij jarenlang -en volgens haar zelfs met geweld-, werd geconfronteerd terwijl ze wel over het Ethiopisch-Somalisch conflict zou gehoord hebben. Haar louter geponeerde afgezonderde bestaan biedt wederom geen aannemelijke verklaring, in het bijzonder gelet op de Somalische cultuur en maatschappij en aangezien de vragen over haar eigen leefwereld gaan. Verzoekster kan bezwaarlijk volhouden dat een gehuwde Somalische vrouw die verschillende kinderen op de wereld heeft gezet geen contact had met familie en clangenoten of nooit naar de markt ging. Verzoekster toont evenmin aan dat een dergelijk extreem geïsoleerd bestaan überhaupt mogelijk is. Ten slotte komt dit profiel evenmin overeen met verzoekers kennis over de naam van de oude president Siad Barre en Abdullahi Yusuf. Dit wijst er eerder op dat verzoekster wel kennis opdoet, echter niet deze van een nomadenvrouw in Somalië.

4.6. De clan staat centraal in de Somalische maatschappij en is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie. De clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Volgens verzoekster is haar kennis *“logischerwijze grotendeels beperkt tot wat ze uit eigen ervaring weet, namelijk de clans en subclans waartoe haar man, vader en moeder behoren”* en meent dat *“deze opsomming erg gedetailleerd was - verzoekster vermeldde zowel de clan als de subclans tot in de derde graad van haar man en haar beide ouders. (...) Verzoekster somde bovendien nog vier andere subclans van de Darod—clan op, de clan van haar man (...). Bovendien kende verzoekster de Digil en Merifle (...), de twee clanfamilies van de Raxanwein (...). Ook al kon verzoekster niet aangeven dat deze subclans tot de Raxanwein behoren, waarvan verzoekster verklaarde dat ze enkel wist dat het een clan was en correct aangaf dat ze hoorde dat ze aan de kant van Mogadishu woonden (...), mag het toch bevreemdend worden genoemd dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster “voorts geen enkele clan van Raxanwein bij naam kon noemen” (...). Ze plaatste deze twee clanfamilies bovendien correct in de buurt van Hudur en Rhabdure. » Verzoekster benadrukt opnieuw “dat haar contacten zich in overgrote mate beperkten tot haar directe omgeving” en dat “die niet tot de Hawiye-clans behoort.”*

4.6.1. Uit het dossier blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht oordeelt dat ook verzoeksters kennis van Somalische clans te beperkt is, hoe dan ook onvoldoende om haar beweerde Somalische nationaliteit aannemelijk te maken. Verzoekster geeft enkele clannamen maar kan deze niet situeren terwijl herkomst het sociale en economische leven bepalen in Somalië. De opgesomde clannamen komt dan ook ingestudeerd voor. Zo merkt verweerder terecht op dat *“Het feit dat verzoekster twee clans opnoemde die subclans van de Raxanwein blijken te zijn, neemt niet weg dat zij zelf verklaarde geen subclans van Raxanwein te kennen (gehoor CGVS d.d. 12/10/2009, p.8), terwijl Ceel Berde het thuisland is van Raxanwein.”* Verzoekster moet minstens weten binnen welk clangebied ze woont wat niet het geval is. Verzoekster toont niet aan uit El Berde afkomstig te zijn.

4.7. Verzoekster voert aan dat *“De voorbereiding van de bestreden beslissing en de daarmee gepaard gaande belangenafweging is nog op andere punten niet zorgvuldig gebeurd”*. Verzoekster argumenteert dat *“in het feitenrelaas opgenomen in de bestreden beslissing [staat] te lezen dat verzoekster bij een vuurgevecht getroffen werd door een kogel (...). Dit is niet correct. Verzoekster heeft immers steeds te kennen gegeven dat ze met de achterkant van een geweer werd geslagen, waardoor ze een ernstig intern buikletsel opliep”* en meent dat dit blijkt uit de nota's van de raadsman, en diens specifieke “noteertechniek”. Verzoekster wijst verder op een andere passage uit het gehoorverslag die *“kant noch wal raakt”* en argumenteert dat zij *“gaf echter aan dat er een invasie van Ethiopiërs en Somalische groeperingen in haar dorp plaatsvond (...), waarbij ze gewond geraakte en het bewustzijn verloor.”* Tenslotte voert verzoekster aan dat zij *“steeds consequent is geweest in haar antwoorden op de vragen die de Commissaris-generaal haar stelde”* en *“Op geen enkele wijze heeft verzoekster zichzelf tegengesproken.”*

4.7.1. Dat volgens verzoekster de tegenstrijdigheid grondslag zou vinden in het CGVS-verhoor in het administratieve dossier maar niet in de nota's van de raadsman toont geenszins aan dat de beslissing onzorgvuldig werd opgesteld. Het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit (RvS 18 juni 2004, nr. 132.673; RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. De andersluidende nota's van de advocaat zijn niet van die aard om de waarachtigheid van het gehoorverslag onderuit te halen. De Raad wijst verzoekster er tenslotte op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de Commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Daargelaten de juistheid van de eventuele op dit punt andersluidende nota's, ziet de Raad het belang hiervan niet in nu deze details geen motief uitmaken van de bestreden beslissing, maar uitsluitend door verzoekster zelf wordt aangevoerd.

4.7.2. Hoe dan ook de essentie van verzoeksters asielrelaas blijft haar Somalische nationaliteit en haar nomadisch en onbeschermd bestaan. Verzoekster kan geen van beide aantonen en haar verklaringen wijzen er eerder op dat ze nooit met een veestapel heeft rondgetrokken en niet bekend is met gewoonten en gebruiken van de Somali. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier vast te stellen dat de Commissaris-generaal terecht heeft besloten tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden nationaliteit en afkomst zodat het asielrelaas evenmin kan overtuigen.

4.8. Verzoekster voert aan dat zij *“haar verklaringen in de Somalische taal heeft afgelegd”* en meent dat dit *“houdt minstens een sterke indicatie van haar nationaliteit in.”* Verzoekster stelt dat *“Ook het medisch attest dat verzoekster heeft toegevoegd met betrekking tot de operaties die ze heeft moeten ondergaan (Stuk 3) en waaraan de Commissaris-generaal refereert in de bestreden beslissing (...), zet verzoeksters asielaanvraag kracht bij. Het staft immers haar verklaringen over het interne buikletsel dat ze opliep in haar thuisland op het moment dat het geweld haar kleine leefwereld binnendrong.”*

4.8.1. Verzoekster gaat eraan voorbij dat talenkennis geenszins een bewijs van nationaliteit of afkomst inhoudt. De Somali-bevolkingsgroep komt immers niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Verzoekster toont niet aan van Somalië te zijn zodat haar verwondingen aldaar evenmin kunnen gegrond zijn.

4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster wijst in dit verband wederom op het voorgehouden asielrelaas, alsook op de problematische algemene situatie in Somalië en algemene informatie dienaangaande.

5.2. Verzoekster toont niet aan waar ze verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Haar verklaringen zijn dermate onvoldoende dat haar verklaarde nationaliteit bedrieglijk voorkomt. De Raad moet zijn oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Wat artikel 48/4 § 2 c) betreft wenst de Raad wederom te benadrukken dat verzoekster niet aannemelijk maakt van Somalië afkomstig te zijn en derhalve evenmin dat de afweging van het reële risico op ernstige schade dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. De algemene informatie waar verzoekster in dit verband op wijst is in casu dan ook niet dienend.

5.3. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK